

νησε νὰ τὴν ἀποσπᾶσθαι τὸ ταχυδρομεῖον ὅμως τῷ ἀπέδωκεν αὐτὴν ἄλλα 27000 τὸν ἀριθμὸν ἦσαν παντελῶς ἀνεπίγραφοι· 1350 περιεῖχον ἀξίας διαφόρους 125000 δραχμῶν περίπου. Περὶ τὰ τριακοντακισχίλια ἀντικείμενα εὐρέθησαν ἄνευ περικαλύμματος, διότι διαρρηχθέντος τούτου ἐσκορπίσθησαν.

Ἐν ἔτει 1882 ἐπὶ 5,454,885 ἐπιστολῶν ἀποδοτέων εἰς τοὺς ἀποστολεῖς αἱ 542,811 δὲν κατωρθώθη νὰ ἀποδοθῶσι· τούτων 26,750 ἦσαν ἀνυπόγραφοι, καὶ ἐκ τῶν ἀνυπογράφων τούτων αἱ 1507 περιεῖχον ἀξίας 150,000 δραχμῶν καὶ πλέον.

Ἐν ἔτει 1883 ἐπὶ 5,651,443 ἐπιστολῶν αἱ 562,291 δὲν κατωρθώθη νὰ ἐπιδοθῶσιν αἱ 26,293 ἦσαν ἀνεπίγραφοι, τούτων δὲ 1604 περιεῖχον ἀξίας διαφόρους 150,400 δραχμῶν.

Ἐν ἔτει 1884 παρατηροῦνται αἱ αὐταὶ ἀναλογίαι.

Παρεδόθη ποτὲ εἰς τὸ ταχυδρομεῖον δέμα ἀσφράγιστον, καὶ ἄδτετον, περιέχον χρυσοῦν ὠρολόγιον καὶ δύο λίρας, καὶ ἄλλο δέμα περιέχον χρυσοῦν ὠρολόγιον καὶ μετάλλιον, ἀμελῶς τετυλιγμένον, εὐρέθη ἐν τῷ γραμματοκιβωτίῳ φέρον ἄπλῶς σημειωμένον τὸν τόπον τῆς διαμονῆς τοῦ παραλήπτου ἐν Ἀμερικῇ, ἀλλ' οὔτε τούτου, οὔτε τοῦ ἀποστολέως τὸ ὄνομα.

Ἐν ἔτει 1881 ἐταιρία τις παρέδωκεν εἰς τὸ ταχυδρομεῖον πρὸς ἀποστολὴν 300,000 ἐγκυκλίων, ἔχουσῶν βάρος 20 τόννων, πληρώσασα διὰ ταχυδρομικὰ τέλη 60,000 δραχμῶν. Πᾶσαι δὲ διεξεπεραιώθησαν καὶ δμενεμήθησαν τακτικώτατα ἄνευ ἀναβολῆς ἐντὸς τεσσαράκοντα ἡκτῶ ὥρων, προστεθεισῶν ἑπτὰ ἐπὶ πλέον ἀμαξῶν εἰς τὸν συρμὸν τοῦ σιδηροδρόμου.

Ἐν ἔτει 1883 εἰς ἐμπορικὸς οἶκος τοῦ Λονδίνου παρέδωκεν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ εἰς τὸ ταχυδρομεῖον 132000 ἐπιστολῶν, ἄλλος δὲ τις 167000 ἐπιστολικῶν δελταρίων· ἄλλοι δ' ἐμπορικοὶ οἶκοι τῆς αὐτῆς πόλεως ἔστειλαν διὰ μιᾶς ὁ μὲν 144000 ὁ δὲ 456000 ἐγκυκλίων.

Κατὰ τὸ ἔτος 1885 ἡ ἐξουσία ἠναγκάσθη νὰ ἀνοίξῃ ἐν Γρηνοκ ἐν κυτίον ταχυδρομικῶς σταλέν, διότι ἤκούετο ἐν αὐτῷ ἀλλόκοτος καὶ ἀνεξήγητος κρότος. Εὐρέθη δ' ἐντὸς τοῦ κυτίου γλαυξ ἐκ τῶν συνήθων, ἡμιθανῆς ἐξ ἀσιτίας, ἣν ἀφ' οὗ οἱ ἐν τῷ ταχυδρομείῳ ἀνεζωογόνησαν καὶ ἐπιμελῶς περιποιήθησαν παρέδωκαν εἰς τὸν παραλήπτην.

Ἐν Βιρμιγκάμη εὐρέθησαν ἐν τινι γραμματοκιβωτίῳ δύο ἐπιταγαὶ ἡ μὲν 2925 δραχμῶν πληρωτέων εἰς τὸν κομιστὴν, ἡ δὲ 500 δραχμῶν μὴ ἠκυρωμένη διὰ διαγραφῆς, ἀμφότεραι ἐν φακέλλοις ἀσφραγίστοις καὶ ἀνεπιγράφοις.

Κατὰ τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1885 εὐρέθη ἐν τῷ ταχυδρομείῳ τῆς Λιβερπούλης ἐπιστολὴ ἄλλου εἶδους. Ἰδιοτροπὸς τις ἕνεκα φειδοῦς ἢ ἄλλων λόγων ἀγνώστων ἔγραψεν ἐπιστολὴν ἐκ λέξεων 26

ἐπὶ τοῦ ὀπισθεν μέρους δεκαλέπτου γραμματοσήμου. Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη παρεδόθη εἰς τὸν παραλήπτην ὁ ἀποστολεὺς ἰδὼν ὅτι ἐπέτευχεν ἡ ἀστειότης του ἐπανελάβεν αὐτὴν· ἀλλὰ τὴν τρίτην φορὰν ἐπειδὴ ἡ ἐπιστολὴ ἐγράφη ὀπισθεν πενταλέπτου γραμματοσήμου, ὁ παραλήπτης ὑπεχρεώθη νὰ πληρώσῃ εἰς τὸν γραμματοκομιστὴν διπλοῦν τὸ ἐλλείπον τέλος.

Εἰ καὶ θαυμασία εἶναι ἡ ὀργάνωσις τῆς Ἀγγλικῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας, οὐχ ἦττον παρέχει ἐνίοτε ἀφορμὰς εἰς παράπονα· ἀλλ' ἐνίοτε πάλιν δέχεται καὶ συγχαρητήρια. Πρὸ τινῶν ἐπὶ τῶν Ἀμερικανῶν τις, ἄρτι ἐλθὼν εἰς Ἀγγλίαν ἔπεμψε πρὸς τὴν ἀδελφὴν του, ἧς τὴν κατοικίαν δὲν εἰξευρεν ἀσφαλῶς, ἐπιστολὴν, ἐν ἣ ἔσημειο μετὰ τὸ ὄνομα τῆς «Eis upper Norwood ἢ ὅπου ἄλλοι εὐρίσκεται.» Ἐλαβε δ' ἐγκαίρως ἀπάντησιν αὐτῆς, ἐξ ἧς ἐπληροφορήθη ὅτι ἡ ἐπιστολὴ τῇ παρεδόθη καθ' ὁδόν, μεταβαινοῦσα εἰς Οὐαλλίαν· σημειωτέον ὅτι τὸ upper Norwood κεῖται πλησίον τοῦ Ὀνδίνου. Ὁ Ἀμερικανὸς συγχαίρων τῇ Διευθύνσει τῶν Ταχυδρομίων παρετήρει ὅτι ἐν οὐδεμιᾷ ἄλλῃ χώρᾳ ἴσως θὰ συνέβαινε τὸ τοιοῦτο, οὐδὲ θὰ κατέβαλλον τοσοῦτον κόπον οἱ ταχυδρομικοὶ ὑπάλληλοι πρὸς ἀνεύρεσιν τῆς διαμονῆς τοῦ παραλήπτου ἀπλῆς ἐπιστολῆς.

Κατὰ τὴν ἐβδομάδα τῶν Χριστουγέννων διεκπεραιοῦνται ὑπὸ τοῦ κεντρικοῦ ταχυδρομικοῦ γραφείου 16 ἑκατομμύρια περίπου ἐπιστολῶν πλέον τοῦ συνήθους ἀριθμοῦ. Ἐκ τούτων 210000 στέλλονται ἐπὶ συστάσει, ἔχουσι δὲ βάρος 3 τόννων. Κατὰ μέσον ὄρον ὁ συνήθης ἀριθμὸς τῶν ὑπὸ τοῦ γραφείου ἐκείνου καθ' ἐβδομάδα διεκπεραιουμένων ἐπιστολῶν εἶναι 13 ἑκατομμύρια περίπου ὅθεν ἡ ἔκτακτος ἀλληλογραφία, ἡ ἕνεκα τῆς συνηθείας τοῦ ἀποστέλλειν συγχαρητήρια καὶ ἐπισκεπτήρια κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν Χριστουγέννων ἀποστέλλομένη, εἶναι διπλασία τῆς τακτικῆς. Πλείονες τῶν 1200 ἐκτάκτων ὑπαλλήλων προσλαμβάνονται τότε ὅπως βοηθήσωσι τοὺς 1800 τακτικούς, καὶ πλείονες τῶν τρισχιλίων σάκκων ἀποστέλλονται πολλάκις τῆς ἡμέρας ἐκ Λονδίνου εἰς τὰς ἐπαρχίας.

ἜΩ ἀναγνώστα φίλε μου· ἐάν τις ἐν σοὶ κλίσει, ἀσπάζσθητ' οἰονδήποτε ἐπάγγελμα θελήσης· γενοῦ ζωγράφος, μουσικός, σκαφεύς, κουρεὺς ἢ ράπτῃς· τέλος γενοῦ καὶ ποιητῆς· γενοῦ κανὸνθλαπάτης· πρόσεξέ μόνον μήποτε σὲ καταβῆ ἰδέα πολιτικὸς ἀνὴρ καὶ σὺ ν' ἀναδειχθῆς, γενναῖα ψάλλον ἡμῖν ὀρμήματα, ὡς παρορῶν θυσίας, ὡς θέλων τὴν ἀρχὴν ἀπλῶς ὑπὸ φιλοπατρίας, ἢ ὡς τῶν καταχρήσεων ἀμείλικτος κοπεύς τις· ὄχι, μὴ τοῦτο εἶπῃς σὺ· τὸ λέγεις· εἶσαι ψεύστης.

(Autran, κατὰ μετάφρασιν I. I. Σκυλίση.)